

زبان ماری

لیلا خسروشاهی

کلیدواژه‌ها: زبان ریاضی، زبان روزمره، پیوند دو جمله با یا

همان طور که در دو مثال قبل دیدیم، کلمه یا در زبان روزمره ما بیانگر داشتن اختیار بین دو موقعیت یا تردید بین دو وضعیت است. اما در هر صورت، وقتی در زبان فارسی از یا استفاده می‌کنیم، از دو وضعیتی که با یا از هم جدا شده‌اند، معمولاً فقط یکی اتفاق می‌افتد یا درست است. البته گاهی ممکن است از بین دو موقعیتی که با یا از هم جدا می‌شوند، هر دو اتفاق بیفتند. جمله بعد را ببینید.

دانش آموزانی که «در آزمون درس ریاضی نمره عالی بگیرند»
یا
«در مسابقات ورزشی مقام اول را کسب کنند»
برنده جایزه خواهند بود.

بنابر جمله بالا، دانش آموزی که یکی یا دو تا از موفقیت‌ها را کسب کند، جایزه خواهد گرفت. جدول نحوه تعیین برنده‌گان مشخص می‌کند که چه دانش آموزانی مشمول دریافت جایزه هستند و چه کسانی جایزه نمی‌گیرند.

برنده جایزه خواهد بود یا نه؟	در مسابقات ورزشی مقام اول کسب کرده یا نه؟	در آزمون ریاضی نمره عالی گرفته یا نه؟	دانش آموزی که ...
بلی	بلی	بلی	۱
بلی	خیر	بلی	۲
بلی	بلی	خیر	۳
خیر	خیر	خیر	۴

در این جدول می‌بینیم که فقط دانش آموزانی جایزه نمی‌گیرند که هیچ‌یک از دو موفقیت را کسب نکرده‌اند: نه نمره عالی در ریاضی و نه مقام اول در مسابقات ورزشی. بقیه دانش آموزان

میترا و زهرا دوست و هم‌کلاسی هستند. آن‌ها گاهی برای اینکه با هم درس بخوانند، به خانه یکدیگر می‌روند. امروز عصر هم قرار است تمرين‌های درس ریاضی را با هم حل کنند. زهرا امروز عصر تو بیا خونه ما ... یا اینکه من می‌یام خونه شما. بنابراین امروز عصر،

«زهرا به خانه میترا می‌رود»

یا

«میترا به خانه زهرا می‌رود.»

کلمه یا در عبارت بالا نشان می‌دهد که یکی از این دو اتفاق خواهد افتاد:

۱. میترا به خانه زهرا برود.
۲. زهرا به خانه میترا برود.

در زبان روزمره وقتی از واژه «یا» استفاده می‌کنیم، منظورمان این است که فقط یکی از دو اتفاق ممکن است بیفتند. در مثال زهرا و میترا، فقط یکی از آن‌ها به خانه یکدیگر می‌رود و اگر هر دو این کار را النجام دهند، موفق به دیدن یکدیگر نخواهند شد.

کلمه یا در مثال قبل نشان‌دهنده این است که زهرا و میترا می‌توانند یکی از دو حالت را انتخاب کنند. گاهی اوقات کلمه یا بیانگر شک و تردید بین دو چیز است. به جمله بعد توجه کنید:

آقا رسول متولد «تبریز»

یا

«ارومیه» است.

یا در عبارت بالا شک و تردید گوینده جمله را نشان می‌دهد. جمله بالا نشان می‌دهد که آقا رسول حتماً متولد یکی از این دو شهر ارومیه و تبریز است، اما مطمئناً نمی‌تواند متولد هر دو شهر باشد!

در جمله ریاضی بالا ممکن است فکر کنید « a صفر است» یا « b صفر است» به این معناست که فقط یکی از اعداد a و b صفر است. در این صورت آن جمله ریاضی اشتباه خواهد بود، زیرا وقتی حاصل ضرب دو عدد صفر می‌شود، ممکن است هر دو عدد صفر بوده باشد و این جمله چنین حالی را در نظر نگرفته است. اگر این طور فکر می‌کنید، قضایت شما درست نیست. چون این جمله درست است!

کلمه «يا در جمله بالا - a صفر است» یا b «صفر است» - نشان می‌دهد که دست کم یکی از اعداد a و b صفر هستند. یعنی ممکن است فقط یکی از آن‌ها صفر باشد، یا اینکه هر دو آن‌ها صفر باشند. در واقع $=^0 a^0$ و $=^0 b^0$ هر سه درست هستند.

خواسمان باشد که در نوشته‌ها ریاضی هر وقت به کلمه «يا رسیدیم، کمی بیشتر دقت کنیم، وقتی بین دو جمله کلمه «يا می‌آید - «جمله اول» یا «جمله دوم»». منظورمان این است که سه حالت ممکن است پیش بیاید:

۱. فقط جمله اول درست باشد.
۲. فقط جمله دوم درست باشد.
۳. هر دو جمله درست باشند.

به عبارت دیگر، «جمله اول یا جمله دوم»، یعنی دست کم یکی از جملات اول و دوم درست است.

که دست کم یکی از دو موفقیت را کسب کرده‌اند (یعنی یک موفقیت یا هر دو موفقیت)، جایزه خواهند گرفت.

در دو مثال اول (مثال زهرا و میترا و مثال آقا رسول) ممکن نبود که هر دو اتفاق همزمان بیفتد و تأکید کردیم که فقط یکی اتفاق می‌افتد. اما در مثال سوم ممکن است یکی یا هر دو با هم اتفاق بیفتد.

در مجموع می‌توان گفت که در زبان روزمره وقتی از کلمه «يا بین دو وضعیت استفاده می‌کنیم، منظورمان این است که دست کم یکی از آن‌ها اتفاق می‌افتد.

در ریاضی نیز وقتی از واژه «يا بین دو جمله استفاده می‌کنیم، منظورمان این است که دست کم یکی از جملات درست است. و اگر هیچ‌یک از آن‌ها درست نباشد، کل جامعه هم درست نخواهد بود. بنابراین، با در جملات ریاضی بیشتر شبیه مثال جایزه است که در آن ممکن است یکی از دو وضعیت یا هر دو وضعیت با هم پیش بیاید. به این جمله توجه کنید. به نظر شما این جمله درست یا غلط؟

اگر حاصل ضرب دو عدد مثل a و b صفر است
در این صورت a صفر است یا b صفر است.

شوختی بادکارت

